காமாஸிகாஷ்டகம்

உரையவதாரிகை:—"மன்னுமதிட்கச்சி வேளுக்கையாளரியை" என்று பெரிய திருமடலில் திருமங்கையாழ்வாரும், மூன்றுந்திருவந்தாதியில் * சிறந்தவென்சிந்தையும் * அன்றிவ்வுலகம் * விண்ணகரம் வெஃகா * என்கிற பாசுரங்களில் பேயாழ்வாரும் மங்களாசாஸனம் செய்தருளின திருப்பதி வேளுக்கையென்பது. இத்தலத்தெம்பெருமான் ந்ருஸிம்ஹ ரூபியாக ஸேவை ஸாதித்தருள்வதனால் 'சிங்கப்பெருமாள் கோயில்' என்றும் வழங்கப்பெறுமித்தலம்; 'வேள் இருக்கை' என்கிற இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து வேளுக்கையென மருவிற்று. வேள் என்று ஆசைக்குப் பெயர்; ஆசையோடு எழுந்தருளியிருக்குமிடமென்றவாறு. காமாஸிகா என்ற வடமொழி நாமத்தின் பொருளுமிதுவேயாகும். காமேந ஆஸிகா-காமாஸிகா. இதில் முதல் சுலோகத்திலேயே "காமாத் அதிவஸந்" என்று இப்பொருள் விவரிக்கப்பட்டதாயிற்று. இப்பொருளிலேயே 'மதநாஸிகா' என்றுமருளிச் செய்கிறார். காமசப்தமும் மதநசப்தமும் பர்யாயமிறே. லக்ஷிதலக்ஷணை என்றும் கொள்ளலாம்.

ஒவ்வோரெம்பெருமானுக்கும் எட்டெட்டாகவே ஸ்துதிகளையிட்டருள்வது "இனமலரெட்டுமிட்டு" என்றும் * கந்தமாமலரெட்டுமிட்டு * என்றும் திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்தகணக்கிலே அஷ்டவிதபுஷ்பங்களையிடுவதோடொக்கும். "அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரிய நிக்ரஹ: ஸர்வபூததயா புஷ்பம் க்ஷமா புஷ்பம் விசேஷத:, ஜ்ஞாநம் புஷ்பம் தப:புஷ்பம் த்யாநம் புஷ்பம் ததைவ ச; ஸத்யமஷ்டவிதம் புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் பவேத்" என்று அஷ்டவித புஷ்ப விவரணம் காண்க. ஆண்டாள் பாமாலை வேறாகவும் பூமாலை வேறாகவும் ஸமர்ப்பித்தாள்; அங்ஙனன்றியே ஆசிரியர் பாமாலையையே பூமாலையாக ஸமர்ப்பிக்கிறார் போலும். .... *

{ ச்ருதீநா முத்தரம் பாகம் வேகவத்யாச் ச தக்ஷிணம்,
காமாததிவஸந் ஜீயாத் கச்சிதத்புதகேஸரீ. }

ச்ருதீநாம் உத்தரம் பாகம் வேகவத்யா: தக்ஷிணம் பாகம் ச காமாத் அதிவஸந் கச்சித் அத்புத கேஸரீ ஜீயாத்.—வேதங்களின் உத்தரபாகமான உபநிஷத் பாகத்திலும் வேகவதியின் தக்ஷிண பாகத்திலும் விருப்பத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒரு அத்புதஸிம்ஹம் வாழ்க.

* * *—"கச்சித் அத்புதகேஸரீ ஜீயாத்" என்று மங்களாசாஸநமாக உபக்ரமிக்கிறார். இங்கு அற்புதமாவது யாதென்னில், தென்புறத்திலிருப்பவர் வடபுறத்திலிருக்கமுடியாது, வடபுறத்திலிருப்பவர் தென் புறத்திலிருக்கமுடியாது. ஆனால் இந்த விலக்ஷணகேஸரி உபயபாகத்திலுமிருப்பது தான் அற்புதம். இருக்கும் படிதானெங்ஙனே யென்னில்; ச்ருதிகளினுடைய உத்தர பாகத்திலும் வேகவதியினுடைய தக்ஷிண பாகத்திலுமிருக்கிறபடி. உபநிஷத் ப்ரதிபாத்யனாயிருக்கும் பகவான் வேகவதீ தக்ஷிணபாகத்திலே ஸேவை ஸாதிக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. ஸர்வவியாபியான பகவான் ஒரு தேச விசேஷத்திலேயிருப்பது பக்தாநுக்ரஹார்த்தமான ஸங்கல்ப விசேஷத்தினாலேயாதலால் அது சொல்லுகிறது [காமாத் அதிவஸந்] என்று.

வேகவதிநதியானது இப்போது இத்தலத்திற்குத் தென்புறத்தே பெருகுவதாகக் காணப்பட்டாலும் வேள்வியைக் கெடுக்கப் பெருகிவந்தபோது இத்தலத்திற்கு வடபுறமாகவே வந்து வெஃகணைக்கிடந்த பெருமாளுக்கு வெள்கி அந்தர்வாஹிநியாகச் சென்றதாய் இதிஹாஸமாகையாலே "வேகவத்யா: தக்ஷிணம் பாகம் அதிவஸந்" என்று இங்குக்கூறியது குறையற்றதே யென்க. (1)

{ தபநேந்த்வக்நி நயநஸ் தாபாநபசிநோது ந:,
தாபநீயரஹஸ்யாநாம் ஸார: காமாஸிகாஹரி: (2) }

தபந இந்து அக்நி நயந: தாபநீய ரஹஸ்யாநாம் ஸார: காமாஸிகா ஹரி: ந: தாபாந் அபசிநோது—ஸூர்ய சந்திர அக்நிகளைக் கண்களாக வுடையனும் ந்ருஸிம்ஹ தாபநீயோபநிஷத் ஸாரபூதனுமிருக்கிற வேளுக்கையாளரி யெம்பெருமான் நம்முடைய தாபங்களைத் தொலைத்திடுக.

* * *—ஸூரிய சந்திரர்கள்போன்ற இரண்டு திருக்கண்களையும் நெருப்புப் பொறி பறக்கநின்ற நெற்றிக் கண்ணையுங்கொண்டு திருவவதரித்தவராய், ந்ருஸிம்ஹ தாபநீயோப நிஷத்தின் ஸர்வஸ்வமாய் விளங்குபவரான வேளுக்கையாளரிப் பெருமாள் *திங்களுமாதித்தியனுமெழுந்தாற்போல் அங்கணிரண்டுங்கொண்டு எங்கள் மேல் நோக்கி நமது தாபங்களைத் தவிர்த்தருளவேணு மென்றுரராயிற்று.

{ ஆகண்டமாதிபுருஷம் கண்டீரவமுபரி குண்டிதாராதிம்,
வேகோபகண்ட ஸங்காத் விமுக்த வைகுண்ட பஹுமதிமுபாஸே (3) }

ஆகண்டம் ஆதி புருஷம் உபரி கண்டீரவம் குண்டித அராதிம் வேகா உப கண்ட ஸங்காத் விமுக்த வைகுண்ட பஹுமதிம் உபாஸே.—திருக்கழுத்தளவும் புராண புருஷராயும் அதற்குமேல் சிங்கமுகமாகவும் தோன்றி சத்ரு நிரஸநம் செய்தவரும், வேகவதீ ஸமீபருசியினாலே வைகுண்ட வாஸத்தில் ருசியற்றவருமான பெருமாளைப் பணிகின்றேன்.

* * *—இரணியன் பெற்றிருந்த வரம் பழுதுபடாதபடி தோன்றி அவனைக் கொல்ல வேண்டிவந்தபடியாலே நரங்கலந்த சிங்கமாய்த் தோன்றினனாயிற்று. கழுத்துக்குக் கீழொருபடியும் மேலொருபடியுமாகி சத்ருஸம்ஹாரம் செய்தருளின படியைப் பூர்வார்த்தத்தாலேயருளிச் செய்தார். உகந்தருளின நிலங்களிலே வர்த்திக்கும்போது திருநாட்டில் பண்ணும் அபிநிவேசத்தை இங்கே பண்ணிப் போரும் படியை உத்தரார்த்தத்தாலே அருளிச் செய்தாராயிற்று. ... ... (3)

{ பந்துமகிலஸ்ய ஜந்தோ: பந்துரபர்யங்கபந்தரமணீயம்,
விஷமவிலோசநமீடே வேகவதீ புலிந கேளிநரஸிம்ஹம். (4) }

அகிலஸ்ய ஜந்தோ: பந்தும் பந்துர பர்யங்கபந்த ரமணீயம் விஷம விலோசநம் வேகவதீ புளிந கேளி நரஸிம்ஹம் ஈடே.—ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் ஸகலவித பந்துவும் அழகிய பர்யங்க பந்தங்கொண்டு பரம போக்யராயிருப்பவரும் (இரண்டாம் ச்லோகத்திற் சொன்னபடி) விஷமமான திருக்கண்களை யுடையவரும் வேகவதி மணற்குன்றிலே விஹார ரஸிகருமான அழகிய சிங்கரைத் துதிக்கின்றேன்.

* * *—“மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸச் சரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:”, என்றும், “சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன் மக்களும் மேலாத்தாய் தந்தையுமவரே யினியாவாரே” என்றும் உபய வேதங்களு முத்கோஷித்தபடியே ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் ஸகலவித பந்துவாயும், பர்யங்கபந்தமென்று வழங்கப்படுற ஆஸநபந்த விசேஷத்தாலே பரமபோக்யராயும், கார்யார்த்தமாக ஏறிட்டுக் கொண்ட மூன்றுவதான நெற்றிக் கண்ணையுடையராயும் வேகவதிக்கரையிலே விளங்குகின்றவராயுமுள்ள வேளுக்கையாளரி யெம்பிரானைத் துதிக்கின்றேனென்றாராயிற்று. ... ... (4)

ஸ்வஸ்தாநேஷு மருத்கணாந் நியமயந் ஸ்வாதீநஸர்வேந்த்ரிய:
பர்யங்கஸ்திரதாரணா ப்ரகடிதப்ரத்யங் முகாவஸ்திதி:,
ப்ராயேண ப்ரணிபேதுஷாம் ப்ரபுரஸௌ யோகம் நிஜம் சிக்ஷயந்
காமாநாதநுதாதசேஷஜகதாம் காமாஸிகாகேஸரீ. (5)

மருத்கணாந் ஸ்வஸ்தாநேஷு நியமயந் ஸ்வாதீநஸர்வேந்த்ரிய: பர்யங்க ஸ்திரதாரணா ப்ரகடித ப்ரத்யங்முக அவஸ்திதி: ப்ரணிபேதுஷாம் நிஜம் யோகம் ப்ராயேண சிக்ஷயந் ப்ரபு: அஸௌ காமாஸிகாகேஸரீ அசேஷ ஜகதாம் காமாந் ஆதநுதாத்.—(1) தேவ ஸமூஹங்களை (2)ப்ராணாபாநாதிவாயு ஸமூஹங்களை உரியஸ்தானங்களில் நிறுத்தி அடக்கியாள்பவரும் (1)எல்லாருடைய இந்த்ரிய வ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீநமாயிருக்கப் பெற்றவரும் (2) ஸகலேந்த்ரியங்களையும் ஸ்வாதீநமாகவுடையவரும், (1)பர்யங்கமென்கிற ஆஸனபந்த விசேஷத்தோடே கூடி மேற்குத் திசையை நோக்கியிருப்பவரும் (2) ஆஸநவிசேஷஸ்தைர்யத்தாலே பராகர்த்தாவலோகனமற்று ப்ரத்யகர்த்தாவலோகநநிஷ்டரும், தம்மை வணங்கினவர்களுக்குத் தம்முடைய யோகத்தைப் பயில்விப்பவர் போன்றவருமான இந்த காமாஸிகாநரஹரி ஸ்வாமியானவர் ஸகலஜநத்துக்கும் மநோரத பூர்த்திகளைச் செய்விக்கவேணும்.

* * *—இந்த ச்லோகத்தில் ஆச்சரியமான ச்லேஷமுள்ளது. நரஸிம்ஹ பகவானை யோகந்ருஸிம்ஹனென்றும் வ்யபதேசிப்பதுண்டு. யோகாஸனத்திலிருக்கிற நரஸிம்ஹனென்று அதற்குப்பொருள். யோகசாஸ்த்ரத்தில் வல்லவனான நரஸிம்ஹனென்றும் பொருள்கொள்ள ஔசித்யமுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி அப்பொருளுக்கும் சேர ச்லேஷபங்கியாலருளிச் செய்கிறார் [ஸ்வஸ்தாநேஷு மருத்கணாந் நியமயந்] மருத்கண மென்பதற்கு தேவதாஸமூஹ மென்றும் வாயுஸமூஹமென்றும் பொருள் ப்ரஸித்தமே. நரஸிம்ஹன் பரமபுருஷனாகையாலே “பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதே பீஷோதேதி ஸூர்ய:” இத்யாதி ச்ருதியின்படியே ஸகல தேவதாஸமூஹங்களையும் அவ்வோஸ்தானங்களில் நியமிக்க வல்லவனாயிருப்பன். யோகியானவன் ப்ராணாபாநாதி வாயுவர்க்கங்களை அவ்வவற்றுக்கு உரியவிடங்களிலே அடக்கியாள வல்லவனாயிருப்பன் [ஸ்வாதீந ஸர்வேந்த்ரிய:] ஸர்வேஷாம் இந்த்ரியாணி ஸ்வாதீநாநி யஸ்ய என்று நரஸிம்ஹபக்ஷத்தில் விக்ரஹம். ஸர்வாணி ச தாநி இந்த்ரியாணி ஸர்வேந்த்ரியாணி. தாநி ஸ்வாதீநாநி யஸ்ய என்று யோகிபக்ஷத்தில் விக்ரஹம். ஸர்வேச்வரன் ஹ்ருஷீகேசனாகையாலே எல்லாருடைய இந்த்ரிய வ்ருத்திகளையும் ஸ்வாதீநமாக வுடையனாயிருப்பன். யோகியானவன் ஜிதேந்த்ரியனாயிருப்பன்.

[பர்யங்கஸ்திரதாரணா ப்ரகடித ப்ரத்யங்முகாவஸ்திதி:] பர்யங்காஸனமென்கிற யோகாஸந விசேஷங்கொண்டு மேற்றிசை நோக்கி ஸேவை ஸாதிப்பவர்

அழகியசிங்கர். யோகியோவென்னில்; அந்த ஆஸன விசேஷத்திலே ஊற்றங் கொண்டு பராகர்த்தவிமுகனுய் ப்ரத்யகர்த்த அபிமுகனுயிருப்பன். ஆக இங்ஙனே யிருந்துகொண்டு உபாஸகர்களுக்கு ஸ்வகீயயோகத்தை சிக்ஷித்தருளு கிறு என்று உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிராநின்ற வேளுக்கையாளரிப் பெருமாள் ஸகல ஜகத்துக்கும் அபேக்ஷிதங்களை யளித்தருளவேணு மென்றதாயிற்று. ... (5)

விகஸ்வரநக ஸ்வருக்ஷத ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸ்தலீ
நிரர்கள விநிர்களத் ருதிரஸிந்து ஸந்த்யாயிதா:,
அவந்து மதநாஸிகா மநுஜபஞ்சவக்த்ரஸ்ய மாம்
அஹம்ப்ரதமிகா மித: ப்ரகடிதாஹவா பாஹவ:. (6)

விகஸ்வர - நக-ஸ்வரு-க்ஷத ஹிரண்ய. வக்ஷஸ்ஸ்தலீ-நிரர்கள விநிர்களத் ருதிரஸிந்து·ஸந்த்யாயிதா: மதநாஸிகாமநுஜபஞ்சவக்த்ரஸ்ய பாஹவ: அஹம் ப்ரதமிகா மித: ப்ரகடித ஆஹவா: ஸந்த: மாம் அவந்து—மலர்ந்த நகங் களாகிற வஜ்ராயுதத்தினுல் பிளக்கப்பட்ட இரணியனது மார்பில்நின்று தாராள மாகப் பெருகுகின்ற குருதி நதியினுல் சிவந்திருக்கின்ற வேளுக்கையாளரியின் திருக் கைகள் அஹம்பூர்விக விவாதத்தைச் செய்துகொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கக் கடவன.

* * *—இதில் பூர்வார்த்தம் முழுவதும் ஒரே பதம். ஸ்வரு வென்று வஜ்ரத் திற்குப் பெயர்; மலர்ந்த திருவுகிர்களாகிற வஜ்ராயுதத்தினுலே பிளக்கப்பட்டது இரணியனுடைய வக்ஷஸ்தலம். அதில் நின்றும் புங்காநுபுங்கமாகப் பெருகுகின்ற தாம் குருதி வெள்ளம். அதனுலே அந்தியம்போது போன்றிருக்கின்றனவாம் நரஸிம் ஹனுடைய பாஹுக்கள். அதாவது சிவந்திருக்கின்றனவென்கை. [மதநாஸிகாமநுஜ பஞ்சவக்த்ரஸ்ய பாஹவ:] வேளுக்கையாளரியினுடைய பாஹுக்களென்றபடி அவை என்ன செய்யவேணுமென்னில்; [அஹம்ப்ரதமிகாமித: ப்ரகடிதாஹவாஸ் ஸந்த: மாம் அவந்து] 'நான் முன்னே ரக்ஷிக்கக் கடவேன், நான் முன்னே ரக்ஷிக்கக் கடவேன்' என்று பரஸ்பரம் ஸ்பர்த்தை செய்துகொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கவேணு மென்கை. 'அஹமேவ, பூர்வம் அஹமேவ பூர்வம்' என்கிற விவாதம்—அஹம் ப்ரத மிகா. ... ... (9)

ஸடாபடல பீஷணே ஸரபஸாட்டஹாஸோத்படே
ஸ்புரத்க்ருதி பரிஸ்புடப்ருகுடிகேபி வக்த்ரே க்ருதே,
க்ருபாகபடகேஸரிந்! தநுஜடிம்பதத்தஸ்தநா
ஸரோஜஸத்ருசா த்ருசா வ்யதிவிஷஜ்ய வ்யஜ்யதே. (7)

கபடகேஸரிந்! தே வக்த்ரே ஸடாபடல பீஷணே ஸரபஸ அட்டஹாஸ உத்படே ஸ்புரத்க்ருதி பரிஸ்புடப்ருகுடிகே க்ருதே ஸத்யபி தநுஜடிம்பதத்தஸ்தநா க்ருபா ஸரோஜஸத்ருசா வ்யதிவிஷஜ்ய வ்யஜ்யதே—வாரீர் மாயாஸிம்ஹ பகவா னே! தேவரீருடைய திருமுக மண்டலமானது உளைமயிர்களின் திரளாலே பயங்கர மாயும், பதறி யெழுந்த கர்ஜனையினுலே க்ரூரமாயும், மேலெழுந்த சீற்றத்தை யுடையதாயும் விளங்குகின்ற புருவநெறிப்பை யுடையதாயும் செய்யப்பட்ட போதிலும் ப்ரஹ்லாதாழ்வானை யநுக்ரஹித்த தேவரீருடைய க்ருபையானது தாமரைபோன்ற திருக்கண்ணோடே சேர்ந்து மிக விளங்காநின்றது.

* * *—''அங்கண்ஞாலமஞ்ச அங்கோராளரியாய்'' என்றும் ''எரிந்தபைங் கணிலங்கு பேழ்வாய் எயிற்றொடு இதெவ்வுருவென்று இரிந்துவானோர் கலங்கி யோட விருந்தவம்மான்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே மஹாபயங்கரரூபியாக ஆளரி அவதரித்தாலும் ''ஸ்மேராநநாக்ஷி கமலே: நமத: புநாநாந் தம்ஷ்ட்ரா கதாப்ருகுடிபி: த்விஷதோ துநாநாந்'' என்ற கணக்கிலே பிரதிகூலர்க்கு அணுக வொண்ணாததாயும் அநுகூலர்க்கு ஸௌம்யமாயுமிறே யிருப்பது திருமுகமண்டலம். அதுதன்னை யநுபவிக்கிறாரிதில். வக்த்ரே என்கிற விசேஷ்யத்திற்கு நான்கு விசேஷணங்கள் இடப்பட்டன. ஸடாபடலங்களினால் பயங்கரமாயும் ஸிம்ஹகர்ஜனை யினால் உத்படமாயு மிருக்குமிருப்புக்கு மேலே சீற்றத்தையும் புருவநெறிப்பையும் ஏறிட்டுக்கொண்டதனால் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு அணுகவொண்ணாத நிலை சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த நிலைமையினாலும் *பள்ளியிலோதிவந்த சிறுக்கன்மேல் திருவருள் வெள்ளம் குறையற்றிருக்குமிருப்பு உத்தரார்த்தத்தில் பேசப்படுகிறது.

[தநுஜடிம்பதத்தஸ்தநா க்ருபா] க்ருபையானது ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸ்தந்யபானம் செய்விக்கிறதாக இங்குச் சொன்னது—அவனை அஞ்சக் கொடாதே போஷிக்கின்றதென்னும் தாத்பர்யத்திலேயாம். திருவாய்மொழியில்(3·6·6) *சீற்றத் தோடு அருள் பெற்றவனடிக்கீழ் புகநின்ற செங்கண்மால் * என்றவிடத்து ஈடுமுப் பத்தாறாயிரப்படியில்—

''ஹிரண்யன் பக்கல் சீற்றம் செல்லாநிற்க ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்குக் கிட்ட லாயிருந்தபடி எங்ஙனே? யென்று எம்பெருமானாரைச் சிலர் கேட்க, ஸிம்ஹம் ஆனை மேலே சீறினாலும் குட்டிக்கு முலையுண்ணலாம்படியிருக்குமிறே என்று அருளிச்செய் தார். ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே அவர்கள் விரோதிகள்மேலே சீறின சீற்றமானால் பின்னை அவர்களுக்கு அணையவொண்ணாதபடியிருக்குமோ? என்று மருளிச்செய்தார்'' என்றுள்ள ஸம்வாதம் இங்கே அநுஸந்தேயம். எம்பெருமானாரருளிச் செய்தவிது ''இழவு தரியாததோரீற்றுப்பிடி யிளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும் குழவியிப்பிடக் காலிட்டெ திர்ந்துபொருங் கோவர்த்தனம்'' என்கிற பெரியாழ்வார் திருமொழியை யுட்கொண்டேயாம். இவ்விடங்களில் முலையுண்ணக்கொடுத்தல் பேசப்பட்டிருப் பதை யுட்கொண்டே ஆசிரியர் இங்கு ''தத்தஸ்தநா'' என்றருளிச்செய்தாரென் றுணர்க.

[ஸரோஜஸத்ருசா த்ருசா வ்யதிவிஷஜ்ய] இந்த அஷ்டகத்தில் முதல் ச்லோ கத்தில் ''தபநேந்த்வக்நிநயந:'' என்றதில் இந்துவும் சேர்ந்திருப்பது ஆச்ரிதர்களுக்கு ஸௌம்யத்வத்திற்காகவேயிறே. அப்போதலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற திருக் கண்ணிலே அருள்வெள்ளமும் காணலாயிருந்ததாயிற்று. ''ஸரோஜஸத்ருசா த்ருசா ஸமுதிதாக்ருதி: த்ருச்யதே'' என்று பாடாந்தரம் கூறுவர் சிலர். ... (7)

த்வயி ரக்ஷதி ரக்ஷகை: கிமந்யை: த்வயி சாரக்ஷதி ரக்ஷகை: கிமந்யை:,
இதி நிச்சிததீ: ச்ரயாமி நித்யம் ந்ருஹரே! வேகவதீதடாச்ரயம் த்வாம். (8)

ஹே! ந்ருஹரே! த்வயி ரக்ஷதி ஸதி அந்யை: ரக்ஷகை: கிம்? த்வயி அரக்ஷதி ஸதிச அந்யை: ரக்ஷகை: கிம்? இதி நிச்சிததீ: அஹம் வேகவதீ தடாச்ரயம் த்வாம் நித்யம் ஆச்ரயாமி.—வாரீர் சிங்கப்பெருமாளே! தேவரீர் ரக்ஷித்தருளுமளவில் இதர ரக்ஷகர்கள் ஏதுக்கு? தேவரீர் ரக்ஷித்தருளாவிடிலும் இதர ரக்ஷகர்கள் ஏதுக்கு? என்று துணிவுகொண்ட அடியேன் வேகவதிக்கரையில் வாழும் தேவரீரை நிச்சலும் பணிகின்றேன்.

* * *—ஈச்வரனை யொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே நிரூபிதமாகையாலே அதுதன்னை ஸ்திரீகரித்தருளாநின்றுகொண்டு இந்தச்லோகமருளிச் செய்கிறார். ஸர்வேச்வரன் கைவிடாது ரக்ஷித்தருளுமளவில் இதர ரக்ஷகர்களைத் தேடியலைய வேண்டா; அவன் ரக்ஷித்தருளத் திருவுள்ளம் பற்றாதே கைவிட்டானாகில் அப்போதும் ரக்ஷகாந்தராந்வேஷணம் விபலம் என்று திண்ணிய அத்யவஸாயம் கொண்டிருக்கும்படியைத் தெரிவித்தருளினாராயிற்று. அஷ்டபுஜாஷ்டகத்தில் (6) "த்வயி ப்ரவ்ருத்தே மம கிம் ப்ரயாஸை: த்வய்யப்ரவ்ருத்தே மம கிம் ப்ரயாஸை:" என்றருளிச்செய்ததும் இதுவும் பர்யாயமே.

இத்தம் ஸ்துதஸ் ஸக்ருதிஹாஷ்டபிரேஷ பத்யை: ஸ்ரீவேங்கடேசரசிதைஸ் த்ரிதசேந்த்ரவந்த்ய:
துர்தாந்தகோரதுரித த்விரதேந்த்ர பேதீ காமாஸிகாநரஹரி: விதநோது காமாந். (9)

இத்தம் இஹ ஸ்ரீவேங்கடேசரசிதை: அஷ்டபி: பத்யை: த்ரிதசேந்த்ரவந்த்ய: துர்தாந்த கோர துரிதத்விரதேந்த்ரபேதீ ஏஷ: காமாஸிகா நரஹரி: ஸக்ருத் ஸ்துத: காமாந் விதநோது—இங்ஙனே இங்கு வேங்கடநாதார்யரியற்றிய எட்டு சுலோகங்களைக்கொண்டு தேவேந்த்ரஸேவ்யனாய் கோரபாப ஹாரியாயிருக்கிற வேளுக்கையாளரி யெம்பெருமான் ஒருகால் ஸ்துதிக்கப்பட்டு ஸர்வாபீஷ்ட ஸாதகனாகுக.

* * * தாமருளிச் செய்த இந்த ஸ்துதியைக்கொண்டு புகுவார்க்கு, ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் ஸித்திக்குமென்று பேறு சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். "ஸக்ருத் ஸ்துத:" என்றது ஆசிரியர் ஒருகால் தோத்திரம் செய்தாரென்று தெரிவிக்கிறபடியன்று. "வேங்கடேசந" என்று வ்யஸ்தமாக இருந்தால் இங்ஙனே அர்த்தம் தோன்ற இடமுண்டாகும்; "வேங்கடேச ரசிதை: பத்யை: ஸக்ருத் ஸ்துத:" என்றிருக்கையாலே—இதைக் கொண்டு யாரேனும் ஒருகால் துதித்தாலும் அவர்களுக்கு ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்தியுமுண்டாகுமென்பதே பொருள்.

[துர்தாந்த கோர துரித த்விரதேந்த்ர பேதீ] சிங்கத்திற்கு யானையைப் பிறிப் பிளத்தல் தொழிலாயிருக்கும், இந்த வேளுக்கைச் சிங்கம் எந்த யானையைப் பிளக்கின்றதென்றால், ஒருவராலும் தணிக்கவொண்ணாத கோர பாபங்களாகிற யானையைப் பிளந்தொழிக்க வல்லதென்றார். ஸகலாநிஷ்ட நிரஸநபூர்வகமாக ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதானம் செய்தருளி ரக்ஷிக்கவல்லவர் வேளுக்கையாளரிப் பெருமாளென்றாயிற்று. ... ... (9)

ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய
வித்வச்சகோரசந்த்ரிகா
வியாக்கியானத்தோடு கூடிய
காமாஸிகாஷ்டகம் முற்றிற்று.